

VAN STOLKPARK KOERIER

Nieuwsblad van en voor alle bewoners van het Van Stolkpark en de Scheveningse Bosjes
Uitgave van de Wijkvereniging 'Van Stolkpark'

19e jaargang nr. 75 - augustus 1997

Tehuis voor Zenuwlijderessen

Op 1 februari 1886 wordt in Villa Christiania, Parkweg 10, het Tehuis voor Zenuwlijderessen geopend. Hiermee gaat het ideaal in vervulling van een bijzondere vrouw: Gerry Kuijk. Voor dit initiatief wordt haar na haar dood alsnog alle lof toegezwaaid bij de Tentoonstelling van Vrouwenarbeid, die in 1898 op Scheveningen werd gehouden.

Mejuffrouw Gerritje Kuijk wordt in 1816 in Zaandam geboren als tweede kind en oudste dochter van de elf kinderen van

Anneke Landheer
vertelt over
Gerritje Kuijk en
haar Tehuis

**Gerry Kuijk, oprichter van
het Tehuis**

**Het verplegend personeel
voor het Tehuis aan de
Parkweg, omstreeks 1898**

Lucas Kuijk en Cornelia Vink. In 1881 behaalt zij het diploma van het Witte Kruis en wordt verpleegster. Al eerder zijn haar kwaliteiten opgemerkt door de geneesheer-directeur van het Buitengasthuis in Amsterdam, J. van Deventer Sr. Hij schakelt haar in bij de reorganisatie van het ziekenhuis als hoofd van de mannenafdeling. Daarmee is zij de eerste vrouw die zo'n taak op de schouders krijgt. Ze volbrengt haar aandeel in de reorganisatie uitstekend, met enthousiasme en energie. In die periode komt een ideaal tot rijping: een eigen tehuis voor de verpleging van uitsluitend vrouwelijke patiën-

ten. Een legaat stelt mejuffrouw Kuijk in de gelegenheid dat ideaal te verwezenlijken: ze huurt per 1 februari 1886 van timmerman Willem Lamkamp de villa Parkweg 10 voor f 1000 per jaar met een optie voor twee jaar, tot 1 februari 1889. Als dierbare herinnering aan de erflater noemt zij de de villa 'Christiania'. Het tehuis beantwoordt aan een behoefte: patiëntes melden zich in zo grote getale dat al spoedig naar een ruimer pand moet worden omgezien. Zij huurt daarom een tweede villa van Lamkamp, Parkweg 4, die de naam Desideria (wens) krijgt. Het is een aantrekkelijk, ruim huis, dat in 1882 gebouwd is en voorzien is van een gas- en een waterleiding. Met Lamkamp als verhuurder treft mejuffrouw Kuijk het niet. In 1887 is hij gedwongen eerst Parkweg 10 openbaar te verkopen en enkele maanden later Parkweg 4. Gelukkig kan zij Villa Desideria kopen voor f 7000.

Ruimte

Het grootste probleem waarmee mejuffrouw Kuijk kampt, is gebrek aan ruimte. In juni 1890 komt daar enige verbetering in als zij de helft van een dubbele villa, Parkweg 8, Perseveranza (volharding), voor f 1000 per jaar kan huren van timmerman George Frederik Schiferli. Het liefst zou mejuffrouw Kuijk deze villa bestemmen voor het verplegen van kinderen, maar ruimtenood dwingt haar ook deze villa voor volwassenen te gebruiken. Als begin 1891 niet alleen villa Perseveranza, maar ook het aangrenzende huis Parkweg 6 openbaar verkocht moeten worden, grijpt mejuffrouw Kuijk haar kans. Voor f 23.000 wordt zij eigenares van beide panden. De huurder van de andere helft, Parkweg 8, de instituteur Jacob Mackenzie, mag echter nog tot mei 1894 van het pand gebruik maken. Dan ontruimt hij niet alleen Parkweg 6, maar ook Villa Speranza (hoop), Parkweg 2 (nu 2a). Zijn instituut zet hij voort als Handelsschool in het net voltooide Duinweg 20-22. Parkweg 8 krijgt vanaf dat moment de naam Christiania, in plaats van Parkweg 10. Ter overbrugging tijdens de verbouwing en aanpassing van Parkweg 6-8 huurt ze voor één jaar Roemah Clara, Parkweg 3 (een voorganger van het huidige appartementengebouw).

Gezonde lucht

Mejuffrouw Kuijk weet van de beschei-

den begonnen inrichting een bloeiende onderneming te maken. Ze schakelt ook haar zusters in. Zij zijn alle verpleegsters, Cornelia (Cor) en Maria Anna (Anna) - voor 'algemene dienst' - en Anna Maria (Maria) van Lier-van Kuijk, als hoofd in Desideria. Werden de patiëntes aanvankelijk vrij gelaten in het kiezen van een arts, in 1888 wordt Dr. A.O.H. Tellegen tot vaste geneesheer benoemt. Van Tellegen, die als zenuwarts veel ervaring had opgedaan bij andere 'gestichten', krijgt mejuffrouw Kuijk veel steun.

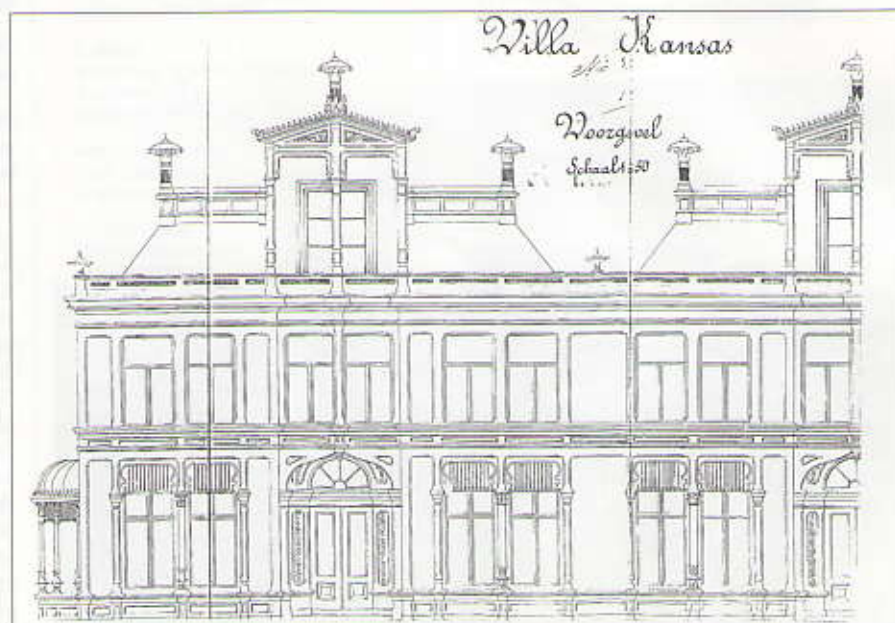
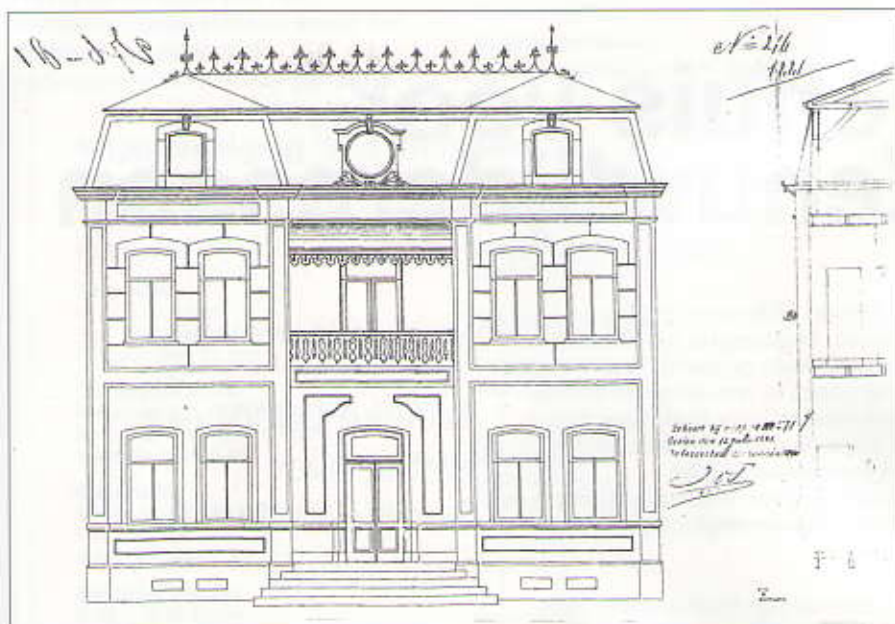
De patiëntes vinden veel baat bij de heilzame, gezonde lucht die de ligging van de inrichting in het Van Stolkpark biedt. Hun verblijf geeft wel eens aanleiding tot spottende opmerkingen over afwezig en verwaasd in de Scheveningse Bosjes dwalende 'zenuwlijderessen'. Waarschijnlijk waren de 'patiëntes' gewoon aan vakantie toe. En

het 'dwalen' zal zich menigmaal beperkt hebben tot een wandelingetje in de ruime tuin.

Einde periode Kuijk

Geleidelijk aan wordt de Inrichting voor Zenuwlijderessen een huis voor ouden van dagen. Eén van de 'verpleegden' is de moeder van de dames Kuijk, Cornelia Vink-Kuijk, die over een eigen kamer in Perseveranza beschikt. Een andere, patiënte is Harmanna Martina Fredzes die in 1889 als tweeëntachtigjarige wordt opgenomen en zes jaar later, bijna achtentachtig jaar oud, overlijdt.

Na jaren onbaatzuchtige inzet en met onvoldoende zorg voor eigen gezondheid blijkt mejuffrouw Kuijk niet meer opgewassen tegen een ernstige ziekte waaraan zij op 6 februari 1896, slechts 49 jaar oud, bezwijkt. Haar jongste zuster, de achtendertig jaar oude, Cornelia,

Parkweg 4 en Parkweg 6 en 8 (de helft) met elegante details

6 en 8 Parkweg 's, Gravenhage
Neurologische kliniek

De Neurologische Kliniek (1924)

Een van de liederen die de
inwoners van het Tehuis
zongen

die al jaren lang meegedraaid heeft in
de Inrichting, neemt haar werk als direc-
trice over.

In 1910 besluit Cornelia Kuijk de inrich-
ting te verkopen. Zij is dan zestig jaar
oud, en heeft bijna vijftig jaar
haar beste krachten aan de inrichting
gegeven. Op 1 oktober 1910 wordt
Liepman van Rees, die enkele jaren
tevorens als militair apotheker uit
Nederlands Indië gerepatriëerd was,
voor f 65.000 de nieuwe eigenaar. Hij
stelt wel als voorwaarde dat de verkoop-
ster toezegt geen sanatorium of een
daarmee gelijkstaande inrichting te zul-
len exploiteren of te doen exploiteren,
met uitzondering van 'het tegen betaling
verschaffen van inwoning aan en casu
quo de verpleging van mevrouw Saartje
Coster-Manus en mejuffrouw Johanna
Maria Nuhout van der Veen en na het
overlijden van deze dames het houden
van twee pensionnaires. Overschrijding
van deze voorwaarde zal haar f 10.000
kosten.

Cornelis Jolstraat

Cornelia Kuijk verhuist met haar moe-
der, zusters en twee patiënten naar
Cornelis Jolstraat 77. Van 1919 tot 1929
woont ze - met inwonende 'pensionnai-
res' op Kanaalweg 77. Tenslotte sluit ze
in 1933, 83 jaar oud, de ogen, op het
adres Blois van Treslongstraat 171,
waar ze verzorgd werd door haar nichtje
Johanna Maria van Lier.

Neurologische Kliniek

De inrichting wordt door Liepman van
Rees, al dan niet in eigen persoon,

Ons Tehuis.

Een rustplaats voor den lijder,
Gebogen onder 't kruis,
Een wijkplaats voor den strijder
Zij ons dit vriend'lijk huis!
Moog' 't woord hier steeds weerklinken,
Dat leert en troost en sticht;
Moog' vaak een straal hier blinken
Van 't eeuwig klare licht!

2

Een frissche levensadem
Uit hooger, reiner sfeer
Doortint'le hier de harten
En stemm' ze tot Gods eer!
Daal neder in ons midden
O Geest van liefd' en kracht;
Beziel ons werken, bidden,
Houd voor ons heil de wach!

voortgezet tot 1919. In dat jaar verkoopt
hij zijn sanatorium voor f 100.000.

Slechter was hij er dus niet van gewor-
den. De nieuwe eigenaar is de zenuw-
arts Dirk Stigter, die er zijn
'Neurologische Kliniek' vestigt. Als
Stigter op 30 juli 1928 zijn kliniek ver-
koopt aan de Vereeniging 'Ons Thuis'
ontvangt hij er amper f 10.000 meer
voor dan hij er zelf voor betaald heeft.

Huize Parkweg

De Vereeniging 'Ons Thuis' werd in
1918 opgericht met als doel 'Ouden van
dagen van alle gezindten met beperkte

middelen gelegenheid te geven tot
samenwoning in daartoe op te richten
tehuizen'. Van meet aan was er veel
belangstelling. Het vinden van geschikte
behuizing was een groter probleem.

Huize Royal

De patronessen - het bestuur was vrij-
wel altijd samengesteld uit dames - had-
den in 1921 Huize Royal - het voormali-
ge Hotel Continental aan de
Badhuisweg - en in 1923 Huize Westhof
in Rijswijk kunnen huren. Daarmee kon
aan 71 dames verzorging geboden wor-
den.

De villa's Desideria, Perseveranza en
Christiania zijn een gouden vondst. In
deze gebouwen - kant en klaar ingericht
tot verzorging - konden 44 dames
onderdak krijgen. Na bijna vijftig jaar zijn
de villa's wel aan een opknappbeurt toe.
De patronessen laten het daar niet bij.
Met een tussenbouw - waarvoor een
groot deel van de tuin wordt opgeofferd
- over drie bouwlagen, worden de drie
villa's samengevoegd tot Huize
Parkweg. Aan de voorzijde komt een
nieuwe ingangspartij, aan de achterzij-
de op de begane grond een eetzaal en
conversatiezalen. Na voltooiing van de
verbouwing heeft de Vereeniging een
comfortabel tehuis tot haar beschikking.
De huur van het excentrisch gelegen
Huize Westhof in Rijswijk, waar 'maar'
13 dames onderdak konden vinden,
wordt in 1933 opgezegd.

Evacuatie en oorlogsgeweld

En dan komt de oorlog. Op last van de
bezetter moeten in 1942 binnen 2 x 24
uur alle bewoonsters - zowel van Royal
als van Huize Parkweg geëvacueerd
worden. De dames worden onderge-
bracht in Hotel De Malle Jan in
Vierhouten. De inboedel van de
bewoonsters, - die opgeslagen wordt in
de Johannahoeve in Oosterbeek - vindt
een roemloos eind in de slag om
Arnhem in september 1944.
Een V-2, een vliegende bom, die vlak na
de lancering vanaf het pleintje tegen-
over Sandhaghe, neerstort en vrijwel
terzelfdertijd Huize Parkweg treft, maakt
van de eens zo markante villa's een
ruïne.

Herbouw

Na de oorlog zien de patronessen zich
gedwongen Huize Parkweg, dat het
ergst getroffen is, te verkopen. Met de
opbrengst daarvan kan Huize Royal
worden opgeknapt. Royal blijft tot 1977
aan de Badhuisweg. Dan verhuist men
naar een nieuw gebouw aan de
Rusthoekstraat.

Op 19 januari 1948 worden de bescha-
digde villa's aan de Parkweg 4, 6 en 8
voor f 78.000 verkocht aan de Stichting
Medisch Centrum, die zich verplicht tot
herbouw. Na het faillissement dat de
Stichting aan het eind van dat jaar treft,

**Cornelia Kuijk, directrice
vanaf 1896**

koopt een van de vennoten, Dr. J.B. van der Weyden, de panden uit de boedel voor f 81.000. Nog dezelfde dag verkoopt hij ze aan de heren G.Th. en G.Th.J. Meijer, directeuren van de B.V. Standaardbouw, die de verplichting van de Stichting tot herbouw overneemt.

De heren Meijer zijn er in geslaagd - ondanks de schaarste aan middelen in de eerste naoorlogse jaren - en met behoud van de oude muren van de villa's in een fraai strak en functioneel ontwerp 18 appartementen en 8 garages te bouwen.

De symboliek van de beide vredesduiven, die in reliëf boven de portiekingangen zijn aangebracht spreekt voor zichzelf: hier werd een zege behaald op oorlogsgeweld.

Bronnen:

Kadaster

HGA, Archief Bouw- en Woningtoezicht

HGA, Bevolkingsregisters 1880-1939

Het Tehuis voor Zenuwlijderessen te Scheveningen. Eene bijdrage van de zijde van Ziekenverpleging op de Tentoonstelling van Vrouwenarbeid, gehouden in 1898 aan de Stadhouderslaan te Scheveningen.

Vereniging 'Ons Thuis' 65 jaar.

's-Gravenhage (1983)

Familiearchief J. Korf

Stadsbeheer pakt wijk aan

Voor de zomervakantie verzette Stadsbeheer heel wat werk in het Van Stolkpark. Daar gingen ettelijke gesprekken aan vooraf met medewerkers van de dienst, in het stadsdeel en op het stadhuis.

Een overzicht door Ton Landheer

Het meest in het oog lopende was de schoonmaakactie (zie pag.8 en 9). Het resultaat was eveneens opvallend: kraakheldere wegen en stoepen.

Groenbeheerder, Dave Zappeij, liet zich de afgelopen maanden evenmin onbetuigd. Een aantal door iepziekte aangevaste dikke, oude bomen werd gekapt en dennen op de Belvédère werden gedund. Het weghalen van dode, zieke en te dicht op elkaar staande bomen is nodig om de rest van de dennen betere groeikansen te geven. Ook de gevoeligheid voor ziekten en andere aantastingen neemt hierdoor af.

Onder verantwoordelijkheid van de beheerder Wegen en Water, Ed Smid, werden veilige, goed gemarkeerde, fietspaden langs de Haringkade tussen de Cremerbrug en Madurodam aangelegd. Het asfalt van de Haringkade tussen de Cremerweg en Nieuwe Duinweg werd vernieuwd. Daar werden ook de nieuwe lichtmasten van een verfje voorzien net als de wat verwaarloosde 'Berlagepalen' in de rest van de wijk. (Het was wel om te huilen, dat zij binnen een week weer volgekleed waren met spuitbussen.) Ook de paaltjes die

bij de herinrichting van de hoek van de Professor Gerbrandyweg verdwenen, werden weer geplaatst.

Na de vakantie staat ons nog het nodige te wachten, al zal niet iedereen dat met vreugde begroeten - de vernieuwing van de riolering in de hele wijk: een zure appel, maar één die ook de mogelijkheid biedt voor aanpassing van het wegdek en de indeling van de wegen. Projectleider Aad Brouwer gaat daar op pag.10 op in. Ten slotte dienen hier nog de tweede veegactie in december en de aanpak van overlast door honden begin 1998 (pag. 9) genoemd te worden.

Lantaarnpalen in de verf, paaltjes in de stoep

Homo-ontmoetingsplaats IV

Op 11 juni 1996 hebben Burgemeester en Wethouders ermee ingestemd om:

- 1 - de overlast van de aanwezigheid van de huidige ontmoetingsplaats in de Scheveningse Bosjes te beëindigen via aanwijzing van een nieuwe locatie genaamd 'de 72-trapjes';
- 2 - ten aanzien van de uitvoering een fasering aan te brengen;
- 3 - t.b.v. de uitvoering een contactfunctionaris aan te stellen en op de nieuwe locatie een gericht aanplantingsbeleid te voeren;
- 4 - gedurende de periode van een jaar een begeleidingscie in te stellen onder voorzitterschap van een extern deskundige waarin o.a. zitting hebben vertegenwoordigers van de desbetreffende wijkverenigingen;
- 5 - een definitief standpunt in te nemen gehoord de cles politie & brandweeraangelegenheden, en leefbaarheid & milieu;
- 6 - na 1 jaar het beleid ten aanzien van homo-ontmoetingsplaatsen te evalueren.

Tegen dat besluit hadden wij als bestuur van de Wijkvereniging 'Van Stolkpark' grote bezwaren. In nauw overleg met de wijkvereniging Wittebrug, Madurodam en andere betrokkenen zijn we daarom onmiddellijk in actie gekomen. Verder hebben wij zitting genomen in de begeleidingscommissie om ook langs die weg te kunnen bijdragen aan beperking van de verwachte overlast. In de Van Stolkparkkoerier van oktober '96 stelden wij uitvoerig het halfslachtige beleid aan de kaak dat de gemeente tot dan toe in de Scheveningse Bosjes had gevoerd. Van onze eerste acties deden wij verslag in het decembernummer. Het bestuur kreeg nog op 24 maart 1997 de instemming van de Algemene Ledenvergadering zich terug te trekken uit de begeleidingscommissie vanwege de onbevredigende gang van zaken. Maar toen werd het helemaal stil. Dat was slechts schijn. De werkelijkheid was dat veel tijd verloren ging aan juridisch geharrewar, omdat de gemeente een beroepsprocedure tegen het omstrepen besluit wilde tegenhouden. Tenslotte moest de gemeente toch door de knieën voor de vindingrijkheid en vasthoudendheid van onze advocaten, maar kregen wij (natuurlijk) geen gelijk. De weg naar de president van de Arrondissementsrechtbank in Den Haag was toen echter open gelegd. En deze kwam tot een heel andere conclusie dan de gemeente.

Gemeente had bezwaarschrift niet mogen afwijzen

'Naar het oordeel van de president vergt het bestemmen van het bewuste gedeelte van het bos voor dit gebruik een planologische regeling. Niet kan immers worden volgehouden dat dit gebruik valt onder de vigerende bestemming 'bospark'. Daarbij is van belang te achten:

dat in het bewuste gedeelte van het bos kennelijk zal worden toegestaan hetgeen elders verboden is, te weten

schennis van de eerbaarheid op of aan een plaats, voor het openbaar verkeer bestemd (artikel 239 van het Wetboek van Strafrecht);

- dat voor het beoogde gebruik bijzondere voorzieningen zullen worden aangebracht, zoals (aanvullende) groenbeplanting, zitbanken en prullenbakken;

- dat dit gebruik tot een toename van het autoverkeer in de buurt zal leiden.'

Het juridisch instrumentarium van de Wet op de Ruimtelijke Ordening is bij uitstek toegesneden op het doen inventariseren en afwegen van de bij dit soort besluiten betrokken belangen.

Naar het oordeel van de president is het primaire besluit van verweerder impliciet en de beslissing op het bezwaar van eisers expliciet, ten minste en ten onrechte een weigering om voor het bewuste gebruik van het bosperceel de planologisch noodzakelijke procedure te volgen. Tevens valt dat besluit te zien als een weigering op voorhand om met toepassing van bestuursdwang de vigerende gebruiksbepalingen van het bestemmingsplan te handhaven. Verweerder heeft dan ook ten onrechte in het bestreden besluit aangenomen dat het primaire besluit niet gericht was op publiekrechtelijk rechtsgevolg. Verweerder heeft dan ook ten onrechte het bezwaar tegen dat besluit niet-ontvankelijk verklaard' ...

Wijk schort overleg op

De leden van de begeleidingscommissie waren al op 16 juni van de uitspraak van de president van de rechtbank op de hoogte gesteld. Tegelijkertijd waren zij uitgenodigd voor een bijeenkomst van de commissie, nog voor het reces: ... 'Het is noodzakelijk dat op korte termijn zeer concrete afspraken worden gemaakt over hoe de komende periode om te gaan met de oude locatie. De tot nu toe voorgestelde tussenoplossingen zijn niet realiseerbaar' ... Immers ook op de 'oude locatie' dwingt de uitspraak van

Ton Landheer rapporteert

de president van de rechtbank de gemeente tot aanpassing van het bestemmingsplan Scheveningse Bosjes.

Onze eerdere ervaringen met de begeleidingscommissie deed ons besluiten aan die bijeenkomst niet deel te nemen. Op 24 juni schreven wij aan B & W:

'Tot onze spijt moeten wij u berichten, dat het bestuur van de Wijkvereniging 'Van Stolkpark' na rijp beraad besloten heeft zijn medewerking aan de 'begeleidingscommissie homo-ontmoetingsplaats' voorlopig op te schorten.

De voornaamste overweging, die tot dit besluit heeft geleid, is, dat opvattingen over de eventueel noodzakelijke herinrichting van het gebied rond de '72 trapjes' niet leiden tot werkelijk overleg. Die opvattingen worden slechts geïnventariseerd om aan het college van B & W te kunnen worden doorgegeven, is de ervaring van onze vertegenwoordiger in de begeleidingscommissie.

Mede naar aanleiding van de uitspraak van de president van de Arrondissementsrechtbank te 's-Gravenhage van 4 juni en de brief van de Directie Bestuurszaken van de gemeente van 16 juni 1997 aan de leden van de begeleidingscommissie geven wij er de voorkeur aan onze verdere medewerking uit te stellen, totdat de besluitvorming rond de homo-ontmoetingsplaats - zowel op de voorgestelde plaats als op de huidige plaats nabij de Kerkhoflaan, immers beiden behorend tot onze wijk - volgens de gemeentelijke indeling in wijken - onherroepelijk is geworden.

Wij gaan dan nog voorbij aan de onzorgvuldige voorbereiding van de bijeenkomsten van de begeleidingscommissie, die onze vertegenwoordiger in die commissie tot nu toe heeft moeten ervaren. Tot nadere toelichting van ons besluit zijn wij steeds gaarne bereid.' Op 1 juli liet Burgemeester Deetman ons uitnodigen voor een gesprek om ons standpunt toe te lichten. Door de vakantie heeft dit gesprek pas plaatsgevonden op 28 augustus. Voorlopig dus maar tot ziens bij de Raad van State.

Een tuin van Broese van Groenou

'Hejmo Nia' aan de Parkweg is een van de weinige huizen in het Van Stolkpark met een tuin waarin nog oorspronkelijke details te zien zijn van de tuinarchitect.

In dit geval ook de architect van het huis: Dolf Broese van Groenou (1880-1961).

Dolf bouwde 'Hejmo Nia' in 1907 in opdracht van zijn vader Wolter. 'Hejmo Nia', esperanto voor 'Ons Huis', was het ouderlijk huis voor de zeven kinderen van de suikerplanter. Drie van hen verbleven er tijdens hun Europees verlof. Dochter Suzanna van Rees woonde er tot het begin van de jaren dertig, eerst alleen, later met haar gezin. Mien van Wulfften Palthe en Miel Coops woonden er met man en kinderen en drie andere gezinnen van '35 tot de evacuatie. De geschiedenis van huis en bewoners is uitgebreid beschreven door Menno van der Laan in 'Die Haghe', 1988, pp. 127-147. Het boekje 'Brieven van Aletta H. Jacobs aan de familie Broese van Groenou', bezorgd en ingeleid door Inge de Wilde, laat zien dat de Broeses interessante, vooruitstrevende, actieve mensen waren, betrokken bij de grote nationale en internationale kwesties van die dag: vrouwenkiesrecht en vrouwenarbeid, de vredesbeweging, onderwijs (de tuinkamer van 'Hejmo Nia' herbergde in 1914 het eerste Montessori-klasje in Nederland).

De huizen

De huizen die Dolf Broese van Groenou bouwde, waren voor die tijd zeer modern. 'Hejmo Nia' met al zijn niveauverschillen en versieringen straalt het uit in al zijn details: 'Nieuwe Kunst', de Nederlandse variant van Art Nouveau. Broese was een gewild architect. Ook in de familie: de Coopsen gingen in 1909 wonen in een door hem in 1906 gebouwd huis, Van Lennepweg 34. Voor de Palthes verbouwde hij het in 1904 door Eshuis ontworpen 'Tubantia' op de hoek Van Stolkweg/Parkweg, nu de villa van het VCL. Ze verhuisden in 1921 naar een door hem gebouwde, inmiddels afgebroken, villa aan de Tobias Asserlaan, die ze weer 'Tubantia' noemden. In Wassenaar zette hij 'Rhynouwe' neer voor zijn schoonmoe-

der, voor zichzelf bouwde hij er in 1908 'De Hoeve'. In de Willem Lodewijklaan bouwde hij 'Tirsa' voor zijn broer, en Javastraat 2a (net gerestaureerd) werd voor zijn nichtje. De buitenhuizen 'Groenouwe' bij Loenen op de Veluwe en 't Kruisselt' bij Oldenzaal (1920) zijn ook van zijn hand.

Baksteen

De tuin van 'Hejmo Nia' heeft, net als het huis, de sfeer van vroeger behouden. Achter zijn nog enkele bouwkundige elementen van de oorspronkelijke aanleg aanwezig. Ze getuigen van Dolfs voorliefde voor baksteen met versiering. Een vijver met versierde achterkant. Keermuurtjes die de hoogteverschillen van de duintuin accentueren. Een gemetseld paadje met treden. Het leidt naar boven, naar de plek waar vroeger het ronde theeterras van grind was, met de ronde, bank met witte spijltjes. Een paadje loopt van dit terras naar een dichterbij het huis gelegen, hoger terras. Hier stond oorspronkelijk een tuinhuisje dat men met de zon mee kon draaien. Van deze plek kon je via een houten

brug naar de eerste verdieping van het huis. Je kon ook naar beneden lopen naar de achterkant en, via een nog bestaand poortje, naar de zijkant van het huis. Daar was een schaduwborder met *Pachysandra terminalis*.

De achtertuin vroeger en nu

De achtertuin vroeger (collectie mevrouw W.E.S. Coops) en nu (foto's Ir. B. Steinmetz). De achterkant van 'Hejmo Nia' met de architect, Dolf Broese van Groenou, en Netty von Oven-Broese van Groenou te paard bij de deuren van de tuinkamer, ± 1912. Het huis in de sneeuw, 1980, gefotografeerd door Van Nessel Lissa, links voor de vijver, rechts de 'brug' van het balkon naar het bastion. Hermann Gerhard von Oven staat voor dit bastion met het draaiende tuinhuisje. Op dezelfde hoogte rechts is de bank op het theeterras nog net te zien. Een paar jaar eerder (±1918) is Hermann gefotografeerd met een wit kapje in de zandbak, vlakbij die bank, spelend met Louise en Theo van Rees (r). En nog eerder, toen de bank nog groen was, zat grootvader Wolter er met de bijna even oude babies Milisa Coops en

Louise van Rees (1913). Voor het theeterras, op het trapje naar de vijver in 1926: Theo van Rees, Frits Vijzelaar, Santi van den Toorn-Schreuder van de Coolwijk, Suzanne van Rees-Broese van Groenou, Louise van Rees, ? Jeanette en Constant van Rees. Dit trapje en de vijver met de bijzondere bakstenen versiering bestaan nog, evenals de treden van het grasveld achter de tuinkamer naar de vijverpartij.

Veegactie heeft veel voeten in aarde

Op 24 en 25 juni is weer een veegactie georganiseerd in het Van Stolkpark. Zo'n actie ontstaat uit een samenwerking tussen veel verschillende mensen en disciplines: de Wijkvereniging, Stadsbeheer Scheveningen, Bedrijfsbureau en Uitvoering van de Veegdienst en de Politie Nieuwe Parklaan.

Planning

Allereerst vindt overleg plaats tussen Stadsbeheer en Wijkvereniging. Uit deze onderhandelingen komt een globaal plan naar voren dat door de beheerder milieu van Stadsbeheer met alle betrokkenen wordt doorgenomen op haalbaarheid, effectiviteit en efficiëntie. Zijn alle partijen het met elkaar eens dan kan het plan meer gedetailleerd worden uitgewerkt. Dan gaat het bijvoorbeeld om welke dagen er gewerkt zal worden, welke straatdelen er op welke dag geschoond zullen worden en welke taken er uitgevoerd moeten worden om de straten ook daadwerkelijk schoon op te leveren. Het bedrijfsbureau Vegen berekent daarop de kosten en als de prijs binnen de gestelde marges ligt dan kan het werk aanbesteed worden.

Jeannette Wijgers en de coördinator Vegen zijn al vroeg aanwezig

Auto's die toch zijn blijven staan, maken het werken lastig

Medewerking bewoners

De politie zorgt ervoor dat er op het tijdstip waarop actie wordt gevoerd niet geparkeerd wordt in de betreffende straatdelen. Zij plaatst daarvoor borden die aangeven waar en wanneer er niet geparkeerd kan worden. De wijkvereniging bezorgt huis aan huis brieven met uitleg over de actie en het verzoek toch vooral zoveel mogelijk mee te werken, door de parkeeraanwijzingen van de politie op te volgen en zelf de tuin uit te vegen op de dag vóór de actie (dit voorkomt dat, na de actie, weer meteen veel blad en/of bloesem uit de tuinen op de straat waait).

Uitvoering

De uitvoerende veegdienst moet medewerkers mobiliseren die bereid zijn om

Jeanette Wijgers, Beheerder Milieu Stadsdeel Scheveningen, vertelt wat een veegactie inhoudt

op de geplande dagen om 6.00 uur te beginnen. Zij krijgen van hun chef instructies over de wijze waarop het werk moet worden uitgevoerd en welke volgorde er in de werkzaamheden dient te worden aangehouden. Er moet bijvoorbeeld eerst onkruid worden verwijderd voordat de hand- en machineveegdienst langs gaat. De spoelwagen voert de 'finishing touch' uit en spoelt de laatste restjes vuil uit de goten. Om het werk goed te laten verlopen is er altijd een (meewerkend) voorman aanwezig die het werk coördineert. Op de avonden voorafgaand aan de actiedagen probeert de politie te achterhalen wiens auto toch geparkeerd staat in de vrij te houden straten. Zij spreekt de eigenaren aan met het verzoek alsnog hun auto elders te parkeren. Ook de volgende ochtenden komen zij hiervoor weer in actie. Op de actiedagen zelf is de beurt aan de uitvoerende medewerkers Vegen. Zij gaan al onkruid verwijderen, vegend en spoelend door de afgesproken straten, en ze gaan elk grassprietje te lijf dat ze maar kunnen vinden.

Controle en conclusies

De beheerder en de voorzitter van de wijkvereniging zijn beide ochtenden om

7.00 uur door de wijk gefietst om te zien of alles naar wens verliep. Het bleek hen dat op de inzet van de veegdienst en de politie niet veel aan te merken was, maar dat de medewerking van de bewoners zelf nog wel verbetering behoeft. Helaas blijken er altijd weer bewoners te zijn die zich niets aantrekken van verzoeken om medewerking. Voor wat betreft het parkeren gaat het vooral om mensen die buiten de wijk wonen. Ook waren er nauwelijks tuinen uitgeveegd. En dat terwijl het toch om de eigen straat gaat die eens wat extra aandacht krijgt.

De toekomst

In december, na de blad-periode, zal weer een actie worden uitgevoerd. Hierbij wordt natuurlijk gebruik gemaakt van de ervaringen die bij deze (en eerdere) acties zijn opgedaan. Wij, Mario de Zeeuw, wijkagent, en ik spreken de hoop uit dat er de volgende keer geen auto's in de parkeerstroken zullen staan en dat de tuinen uitgeveegd zullen worden, zodat de actie nog meer effect zal opleveren.

Veel apparatuur, veel mankracht, veel uren om onkruid uit de goten te halen, deze te vegen, bladeren te blazen en te vegen en onkruid te steken en te krabben

Honden:

Onze stad telt ongeveer 20.000 honden. Het is dus geen wonder, dat onlangs weer eens is vastgesteld, dat veel Hagenaars de overlast door hondenpoep zien als één van de grootste problemen in hun buurt. Tot nu toe ontbrak het de Haagse stadsbestuurders aan politieke moed dit probleem echt aan te pakken.

een lieve last

Het is daarom verheugend, dat wethouder Van der Putten juist voor de zomervakantie de nota 'Hondenbeleid in Den Haag' heeft uitgebracht. Hierin is aangegeven, hoe zoveel mogelijk met ieders belang rekening gehouden kan worden zonder weer te vervallen in vrijblijvende maatregelen. 'Honden zijn van oudsher echte gezelschapsdieren en hebben een goede invloed op mensen. Het geeft iets om tegen te praten en voor te zorgen. Dat laatste heeft ook een goede invloed op kinderen', schrijven de opstellers van de nota. 'In de stad van vandaag is er meestal geen ruimte een hond te houden op een erf of in de tuin. Daarom wordt de hond een groot deel van de dag binnenshuis gehouden. Honden hebben echter - net als mensen - wel lichaamsbeweging nodig. Voor de mensen is het beter dat honden in de stad aangelijnd lopen. Dan hoeven ze er niet bang voor te zijn en wordt het verkeer niet in gevaar gebracht. Ook mogen honden niet overal loslopen vanwege de belangen van andere dieren, zoals vogels en egels of planten in bijzondere gebieden.'

En verder: 'De stad is op veel plaatsen stevig vervuild. Voor kinderen levert dat

Vervolg op pagina 10.

Hondenbeleid:
geen vrijblijvende
maatregelen, stelt
Landheer

bovendien een gezondheidsrisico op, zeker op plaatsen waar ze spelen. Tegelijk klagen hondenbezitters over ingewikkelde regels en onvoldoende mogelijkheden om de hond uit te laten. Kort en goed stelt de ambtelijke werkgroep voor: *'Overal een opruimplicht en aanlijnplicht tenzij is aangegeven dat loslopen is toegestaan. Daar waar loslopen is toegestaan, geldt geen opruimplicht. Ruimte om honden vrijelijk te laten uitrennen waar dat mogelijk is.* Niet zonder reden vervolgt de nota: 'De benadering vraagt van alle betrokkenen het nodige begrip, de nodige inspanning en realiteitszin. Het zal duidelijk zijn dat de overlast van honden nooit helemaal uit te bannen is.'

Hond in Van Stolkpark

En wat betekent dit nu voor ons in het Van Stolkpark? Voorlopig verandert er nog niets. Eerst komt de nota na de zomervakantie in de inspraak. Daarna moet de nota - al dan niet in aangepaste vorm - het besluitvormingsproces in de gemeenteraad nog doorlopen. Als alles goed gaat zullen de voorstellen van de werkgroep in hun definitieve vorm in januari 1998 zijn vastgesteld. Tegen die tijd zullen honden het gehele jaar los mogen lopen in de Scheveningse Bosjes aan de stadszijde van de Professor B.M. Teldersweg. In de rest van de wijk - de wegen in het Van Stolkpark (inclusief de Kanaalweg), de groenstrook tussen de Haringkade en de Professor P.S. Gerbrandyweg, de Belvédère en de Scheveningse Bosjes aan de zeezijde van de Professor B.M. Teldersweg - zullen honden het gehele jaar aan de lijn gehouden moeten worden. In de zomermaanden, juni, juli en augustus, zal het gehele strand verboden gebied zijn voor honden. Alle overige maanden geldt het strand als losloopgebied. *Om misverstand te komen: aanlijnen gaat straks samen met opruimen, ook uit de goot.* Daarentegen zal in de losloopgebieden het onderhoud worden verbeterd. Hondenbezitters zullen over de nieuwe maatregelen uitvoerig persoonlijk worden geïnformeerd.

Wanneer

In Segbroek en in het Bezuidenhout zullen in januari de voorgestelde extra voorzieningen al direct worden aangebracht en het toezicht op de naleving van de voorschriften worden verscherpt. Pas daarna komt de rest van de stad geleidelijk aan de beurt. Hoe snel dat zal gaan is afhankelijk van de financiële middelen die de nieuwe gemeenteraad volgend jaar hiervoor beschikbaar wil stellen. We zijn benieuwd, wanneer we er in het Van Stolkpark en de Scheveningse Bosjes wat van zullen merken. Tenslotte, schriftelijke reacties op de voorstellen zijn welkom bij het bestuur.

Riolering wordt vervangen

Ir. A Brouwer licht toe waarom

Nader onderzoek van de riolering in het 'Van Stolkpark' in het afgelopen jaar heeft uitgewezen dat vervanging noodzakelijk is. Tijdens de voorjaarsvergadering van de wijkvereniging op 12 april 1996 noemde Ir. A. Brouwer, Dienst Stadsbeheer afdeling Riolering en Waterbeheersing (R&W), de toestand van het riool nog goed genoeg. Hij gaf bij die gelegenheid een uitleg over de werkzaamheden van de afdeling.

Foto's

In de afgelopen vijf jaar is het grootste gedeelte van het rioolstelsel van de gemeente Den Haag door R&W gefotografeerd. Vanuit de (straat)put wordt dan een foto genomen van het riool. Deze foto geeft over een lengte van 5 à 8 meter een beeld van de kwaliteit van het riool boven de waterlijn. Ook de riolering in het Van Stolkpark is zo gefotografeerd. Na bestudering van het fotomateriaal besloot R&W dat verder onderzoek niet noodzakelijk was; het riool zag er nog goed uit en behoefde op korte termijn niet te worden vervangen.

Gaten

Kort na de lezing viel er echter een aantal gaten in het wegdek in de Hogeweg. Onderzoek wees uit dat de slechte kwaliteit van de kolkaansluiting de oorzaak was. De aansluiting was "ingeklapt" waardoor zand het rioolstelsel in kon stromen. Omdat dit de afgelopen jaren een aantal keren vaker was voorgekomen, werd door R&W besloten het riool in de Hogeweg met een video-opname nader te inspecteren. Tijdens het maken van de video bleek dat de kwaliteit van het riool aan de zijanten en bovenin goed was, zoals op de foto's was te zien, maar dat de bodem van het riool in slechte staat verkeerde. Verscheidene keren "viel" het wagentje waarop de videocamera is gemonteerd, in een gat. Door de afdeling R&W is vervolgens besloten om de kwaliteit van het gehele rioolstelsel in het van Stolkpark door een video-opname in beeld te brengen. Na het bestuderen van de opnamen werd duidelijk dat niet alleen de bodem van het riool in de Hogeweg was aangetast maar de bodem van het gehele rioolstelsel in het van Stolkpark. Voor de afdeling Riolering en Waterbeheersing was dit verschijnsel nieuw. Alle in de

afgelopen vijf jaar vervangen riolen waren aangetast in de kap van het riool of aan de zijanten. Een verklaring is tot op heden nog niet gevonden. De afdeling Riolering en Waterbeheersing heeft daarom alsnog besloten om het riool te vervangen. De bedoeling is dit in 1998 te doen. Omdat het wegdek daarvoor moet worden opgebroken, zal dit werk worden uitgevoerd in nauw overleg met het Stadsdeelkantoor Scheveningen en de afdeling Stedelijke Structuren van de Dienst Stadsbeheer.

In Najaars- vergadering

Tijdens de najaarsvergadering op maandag 29 september 1997 in het VCL zal uitvoerig informatie worden gegeven over het voorgenomen verloop van de werkzaamheden.

Van Stolk en eten

Wie geïnteresseerd is in eten en in Van Stolk moet de tentoonstelling 'Vier eeuwen eten' bezoeken. Voor deze tentoonstelling, met prenten en tekeningen van 1560 tot 1970, is gebruik gemaakt van materiaal uit de Atlas van Stolk, zo meldt Annelène van Eijndhoven in NRC.Handelsblad van 23 juli. De Atlas van Stolk is een collectie platen en prenten die Abraham van Stolk begon te verzamelen omstreeks 1835. De tentoonstelling is te zien in Het Schielandhuis in Rotterdam tot 12 oktober. Aanleiding is de publicatie van een kookboek 'Twintig eeuwen koken van Lizet Kruijff en Judith Schuyf'. De krant publiceerde een recept van vis met vlierbloesem. Kan het Scheveninger: je ziet het keukenmeisje van Olanda de vis aannemen bij de achterdeur (even een praatje) en je hoort haar de tuinman vragen of hij wat bloesem wil plukken. Overigens is het recept uit de Middeleeuwen, vertelt Annelène.

Iepen-actie

De Heidemij heeft dit voorjaar 43 iepen in de straten van het van Stolkpark kunnen behandelen dankzij de bijdrage van de bewoners. De behandeling dient om de gevreesde iepziekte te voorkomen. De gemeente liet drie iepen behandelen en kapte een zelfde aantal. Bij deze bomen was besmetting met de ziekte via het wortelstelsel geconstateerd.

Een aantal bewoners maakte gebruik van de mogelijkheid om de iepen in hun tuin ook de jaarlijkse injectie met 'Trigger' te laten geven. De Heidemij behandelde 50 bomen van particulieren.

Wijkjaarplan

De wijkvereniging moet ieder jaar een jaarplan indienen bij de gemeente om voor subsidiëring in aanmerking te komen. Het jaarplan 1998 wijkt weinig af van dat voor '97. Wat betreft belangenbehartiging gaat de aandacht van het bestuur de komende termijn niet alleen uit naar het behoud van de woonfunctie in de wijk, maar ook naar de riolering en de homo-ontmoetingsplaats. De wijkvereniging bekommert zich ook om de iepen en heeft een iepenplan ontwikkeld waaraan veel bewoners gul bijdragen.

Op het door de gemeente gevraagde wensenlijstje 'op het gebied van activiteiten van Stadsbeheer' staat vervanging van de gerooide iepen door nieuwe bomen en herinrichting van het plantsoentje op de kruising van Duinweg, Van Stolkweg, Parklaan.

Kenniscentrum

De Haag krijgt in september een Kenniscentrum. Het wordt een centraal informatiepunt in de stad over onderwerpen als inrichting openbare ruimte, woonlasten, verkeer, parkeren, bezwaar- en beroepsprocedures. Het Kenniscentrum zal te vinden zijn op Internet, maar de informatie is ook op diskette beschikbaar.

Bij het Kenniscentrum zal men ook een consult kunnen aanvragen als het om ingewikkelde vragen gaat. Het Centrum verwijst door indien nodig. Voor meer info: 3561515, of winwijs@world.access.nl

Milieulijn

Het gemeentelijk Milieu Informatie- en Adviescentrum heeft een informatielijn: 3052333, bereikbaar op werkdagen van 8.30 tot 12.00. Hier krijgt men direct antwoord op praktische milieuvragen. Deze lijn is geen klachtenlijn. Klachten kan men indienen bij het stadsdeelkantoor Scheveningen.

Zomeravond, juli '97: Niets verdachts

Kees van Dam,
voorzitter buurtpreventie,
rapporteert

Precies op het afgesproken tijdstip komt een onopvallend autootje met wijkagent Mario de Zeeuw aan het stuur mij ophalen. Eigenlijk had ik een echte politieauto verwacht met een zwaailicht bovenop. "Dat is niet verstandig", zegt Mario, "dan worden we direct herkend en dat is niet de bedoeling." De auto waar ik in stap blijkt wel over apparatuur te beschikken voor contact met de meldkamer van de Scheveningse politiestation en zo nodig met de centrale meldkamer. En op de bodem staat een zwaailicht, dat op het dak gezet kan worden.

Mario legt mij uit hoe de permanente communicatie met zijn achterban is geregeld en vertelt ook dat regelmatig van type auto wordt gewisseld. Dat is om de herkenbaarheid tegen te gaan. Langzaam rijden we door het Van Stolkpark. Op mijn vraag of hij getraind is om op bepaalde zaken te letten, antwoordt hij ontkennend. "Dit is een kwestie van ervaring, die je in de loop van de jaren opbouwt, maar het surveilleren vanuit de auto is moeilijker dan wanneer ik door de wijk loop." Het blijkt dat Mario meer lopend dan met de auto surveilleert.

We rijden naar de politiestation in Scheveningen voor een rondleiding. Dat is goed voor mijn begrip op welke manier er wordt gewerkt. Graag onderwerp ik me aan zijn gezag. Ik krijg uitleg met demonstratie hoe aangiften van bijvoorbeeld diefstallen per computer worden geregistreerd. Daarna bekijk ik de meldcentrale, die dienst doet voor het gebied dat begrensd wordt door de Scheveningseweg, de zuidkant van het Naaktstrand. Vervolgens wordt ik gebracht naar de plek waar verdachten, die worden vastgehouden, zaken moeten afgeven waarmee ze zichzelf in de

cel kunnen beschadigen. Mario zet mij in een van de cellen om de sfeer te ondergaan. Na enige ogenblikken opent hij van buiten een luikje en zegt: "Zo wordt de koffie geserveerd." Hij haalt mij uit de cel. Een verdere rondgang door het bureau brengt mij ook in een zogenaamde confrontatiekamer. Een spiegelvenster in de wand maakt het mogelijk om zonder zelf gezien te worden in de kamer ernaast verdachten te herkennen. Tot slot een bezoek aan de ruimte waar de rechercheurs hun werk doen en aan de plek waar de wijkagenten het noodzakelijke bureauwerk verrichten. Na ruim een half uur sta ik weer buiten. We rijden terug naar het Van Stolkpark om daar de surveillance - nu lopend - voort te zetten.

Mario vertelt dat hij al meer dan vier jaar met veel plezier bij ons wijkagent is. Terwijl hij praat gaan zijn ogen voortdurend heen en weer op zoek naar verdachte zaken. "Kijk je ook zo in je vrije tijd", vraag ik hem. Hij antwoordt bevestigend, eraan toevoegend: "Soms tot ongenoegen van mijn vrouw". Omdat er deze avond - helaas voor mij - geen verdachte zaken passeren, wijst hij mij op slordigheden van buurtbewoners. Bij voorbeeld vuil kiepen in bouwcontainers of er huisraad naastzetten. Nu ligt er een afgedankt vloerkleed. Ook een open deur naar het balkon op een verdieping op de begane grond merkt hij onmiddellijk op. "Daar hoort een binnenketting op", zegt Mario. "Wanneer ik thuis ben, doe ik de buitendeur van binnen uit op slot. Daar heb ik een gewoonte van gemaakt en dat zou iedereen moeten doen. Net zoals de deur afsluiten in plaats van achter je dichttrekken, wanneer je een boodschap gaat doen of even bij de bureaus op bezoek gaat." Het Van Stolkpark is bij Mario de Zeeuw in veilige handen.

Wijkvereniging

De Wijkvereniging Van Stolkpark zet zich in voor het behoud van een goed woon- en leefklimaat in de wijk. Dit houdt onder andere in: inspraak en participatie bij gemeentelijke besluitvorming; werken aan het behoud van de woonfunctie in de wijk en contact met de dienst Stedelijke Ontwikkeling; aandacht voor beheer en onderhoud van het groen in overleg met de dienst stadsbeheer; acties gericht op het schoonhouden en de veiligheid van de wijk. Voor rekening van de Stichting Buurtpreventie Van Stolkpark, opgericht in 1989, beveiligd een particuliere organisatie de aangesloten huizen en kantoren. Burenhulp biedt uitkomst als een helpende hand nodig is, het wijkblad verzorgt de informatie en een jaarlijkse Oranjaborrel biedt de bewoners gelegenheid elkaar te ontmoeten. Als u nog geen vriend bent van het Van Stolkpark is het nu tijd u aan te melden. Ook in uw belang.

Inhoud

Tehuis voor zenuwlijderessen	1 - 4
Stadsbeheer pakt wijk aan	4
Homo-ontmoetingsplaats IV	5
Een tuin van	
Broese van Groenou	6-7
Veegactie heeft veel voeten	
in aarde	8 - 9
Honden	9 - 10
Riolering wordt vervangen	10
Van Stolk en eten	10
Iepen-actie	11
Wijkjaarplan	11
Kenniscentrum	11
Zomeravond juli '97	11
Wijkvereniging	12

Overnemen uit de inhoud van de van Stolkparkkoerier alleen met toestemming van de redactie, én met bronvermelding

Binnenkort is de verbouwing van het oude hotel Alla Bella Vista (1875) op de hoek van het Kanaalweggetje klaar en wordt het gebouw, dat nu van 'de Facultatieve' is, officieel geopend

Wijkvereniging 'Van Stolkpark'

Contact- en correspondentie-adres: Prof. P.S. Gerbrandyweg 3, telefoon 354 12 96, fax 352 40 34
Secretariaat: mevrouw A.E.M. Landheer-Roelants

BESTUUR:

Voorzitter:

Mr. T. Landheer
Prof. P.S. Gerbrandyweg 3
telefoon 354 12 96

Ondervoorzitter:

Mevrouw Drs. M.F.T. Schrijver
Prof. P.S. Gerbrandyweg 11
telefoon 350 48 62

Secretaris:

Mevrouw C.W.M.F. Groffen
Parkweg 6a
telefoon 355 37 21

Penningmeester:

Ir. G.C.G.M. Kools
Prof. P.S. Gerbrandyweg 2
telefoon 355 30 25

Leden:

Mevrouw A.M.E. Oudegeest
Parkweg 17g
telefoon 355 50 63

Mr. F.-N. Grooss
Van Stolkweg 13
telefoon 355 37 90

K. van Dam
Van Stolkweg 29a
tel. 3518800

Stichting Buurtpreventie Van Stolkpark:

Voorzitter:
K. van Dam
tel. 3518800

Vice-voorzitter:

Mevrouw A.M.E. Oudegeest
telefoon 355 50 63

Secretaris:

Drs. J.H. Huisman
telefoon 3514995

Penningmeester:

Mevrouw W. van Ginkel
telefoon 355 56 68

Babysitters

Advies-tarieven zijn:

f 5,- per uur van 19.00 - 24.00 uur

f 6,- per uur vóór 19.00 uur (dus overdag) en ná 24.00 uur.

Als een babysitter blijft slapen, dan wordt het tarief berekend tot het moment van thuiskomst van de ouders. Het is noodzakelijk gebleken beide partijen erop te wijzen, dat er duidelijke afspraken moeten zijn over tarief, de tijd van thuiskomst en het al dan niet ontvangen van bezoek tijdens het babysitten. Het is voor iedereen prettiger dit van te voren goed te regelen.

Natalie Engering	telefoon 350 20 70
Suzanne Gerding	telefoon 355 22 96
Patricia Gerding	telefoon 355 22 96
Kiki Grooss	telefoon 355 37 90
Joris van Imhoff	telefoon 352 09 64
Stephanie Krijt	telefoon 355 42 28
Rolien Landheer	telefoon 354 12 96
Beatrijs Vermeulen	telefoon 350 71 60
Christien Vermeulen	telefoon 350 71 60
	of 071 - 14 12 08

Residentie Beveiligingen:

telefoon 381 85 78

Van Stolkparkkoerier:

Redacteur E.A. Ketelaar-de Vries
Reilingh
telefoon 358 54 50

Verspreiding:

G. de Lange
Kanaalweg 53
telefoon 3514309
i.s.m. mevrouw M.W.A. Tjdhof-Spronk
Kanaalweg 7f
telefoon 358 57 45

Burenhulp:

Wijkhoofd:
Mevrouw A.A. Hiebendaal-van Rhijn
telefoon 350 39 93

Stadsdeelkantoor Scheveningen

Duinstraat 10

Stadsdeelcoördinator:

Mevrouw J.P.M. van der Meer
telefoon 353 56 00

Servicepunt Stadsbeheer:

telefoon 353 56 50

Wijkagent:

M.M. de Zeeuw, Politiebureau
Nieuwe Parklaan,
telefoon 310 30 56/310 30 52

Adviseur beveiliging:

A. van Leeuwen, Politiebureau
Nieuwe Parklaan,
telefoon 310 30 55/310 30 52

Rayonagent:

F. de Ruiter, Politiebureau
Nieuwe Parklaan,
telefoon 310 30 38/310 30 52